
Nicolau Cotoner i d'Olesa

Autor:

Data de publicació: 09-06-2014

Gran mestre de l'Orde de Malta

Escut d'armes de la Militar i Sobirana Ordre de Malta

titular

Frey Nicolás Cotoner

Des del 1663 - 1680

tractament

El seu Més Eminent Altesa Majestat

residència

Palau Magistral de Malta

seu

Via dei Condotti, Roma , Itàlia

primer titular

Gerardo Tum

creació

1099

precedit per

succeït per
Gregorio Carafa

lloc web
<https://www.orderofmalta.int>

Facebook
<https://www.facebook.com/OrderofMalta/>

[]

Frey Nicolau Cotoner i d'Olesa (Mallorca , 1608 - Malta , 29 de abril de 1680), va ser un noble català (mallorquí) de la Casa de Cotoner i el sexàgesimprimer Gran mestre de l'Orde de Malta entre 1663 i 1680 .

índex

- 1Biografia
- 2Cronologia: [6]
- 3L'elecció i el Gran Magisteri de Nicolau Cotoner [7]
- 4L'església conventual de Sant Joan [8]
- 5El Cotonera [9]
- 6El Sacra Infermeria [10]
- 7L'Escola de Cirurgia i Anatomia de Malta [11]
- 8
- 9Enllaços externs

Biografia

Era fill de Marc Antoni Cotoner i de Santmartí i germà del Gran Mestre anterior, frey Rafel Cotoner . La ingent obra de Cotoner perfila a un avançat de la il·lustració que concep el seu govern en termes d'art i ciència al servei dels súbdits. No pot dubtar-se de la inquietud cultural de Cotoner. No obstant això, ell mateix admetia sense rubor que en la seva vida no havia llegit un llibre. Sense més formació que la de l'experiència, el seu talent era natural. La extravagància, no debades, va ser una de les notes de la seva forta personalitat; l'altra el seu zel de príncep, fins al punt de recriminar que el seu retrat no s'exhibís en algunes esglésies durant les respectives festes. Home de geni i pocs amics, però respectat, ja que sabia humiliar la seva còlera davant un ofès, era notat a Malta per témer als espanyols, voler poc a italians i alemanys, apreciar alguna cosa als francesos, i per una especial debilitat, la de beneficiar els de Mallorca, l'illa que va abandonar sent nen per no tornar a trepitjar mai, ni tan sols el continent. Eximia tua pietas encapçala el breu que dirigeix a Cotoner el papa Alexandre VII, que li va regalar una imatge de la Verge en 1665. El gran afecte dels maltesos té mostra impresa a les Laudes Cottoneriae, publicades a Lió el 1673, obra de l'maltès Bonamico a qui es deu la primera poesia publicada en maltès, un sonet en honor de Nicolau Cotoner. El seu cos va ser enterrat en Sant Joan, primer a sepultura simple, després com el seu germà, en una monumental. El seu cor, com el de Rafel, confiat al comendador Moix, va ser enviat a Mallorca per al seu enterrament en Sant Jaume, església parroquial al mateix carrer de la casa familiar.

Cronologia:

1627: Nicolau rep l'hàbit a la capella de Nostra Senyora del Pilar de l'església dels carmelites a La Valetta.
1634: Rafel i Nicolau són nomenats auditors de comptes de la Llengua d'Aragó. 1639: Nicolau és designat Comissari dels Soldats.
1640: Nicolau és designat membre de la Comissió de Sanitat.
1641: Nicolau succeeix a Rafel al càrrec de Castellà.
1643: Nicolau succeeix a Rafel al comandament de la galera Sant Llorenç. Per mort en combat de Boisbaudran, Nicolau assumeix el comandament de l'esquadra.
1652: Nicolau és nomenat Prohom de l'església conventual.
1653: Nicolau rep l'encàrrec de Barbens a Catalunya.
1656: Nicolau és elegit Baylío de l'Negroponte. Rafel renúncia al Baylia de Mallorca però reté seient en el Consell de l'Orde.
1657: Nicolau és nomenat Procurador del Comú Tresor.

L'elecció i el Gran Magisteri de Nicolau Cotoner

Nicolau, germà gran de Rafel, va ser elegit sense cap oposició. Enfront del caràcter prudent de Rafel, Nicolau va fer gala de temperament fort. Gelós de la dignitat del seu càrrec, va posar tots els mitjans al seu abast per posar el convent de l'Orde a Malta a l'altura de les corts europees. El valor militar de Nicolau, que va influir en la unanimitat de la seva elecció, havia quedat acreditat en el comandament de la galera Sant Llorenç durant la presa d'un gran galió turc al setembre de 1644, en aigües de Rodes. Els cavallers de Sant Llorenç, per l'obstinació del seu capità van ser els primers a assaltar la coberta del vaixell. Van morir el general de la Capitana i el capità de la galera Santa Maria, a més de sis cavallers i un centenar de tripulants. Cotoner va assumir el comandament de l'esquadra que va arribar a port al novembre, molt malmesa pel combat i les borrasques. La crònica d'aquesta campanya va ser publicada aquell mateix any a Malta. Quatre grans obres, principals en la història i la cultura de Malta, tenen el segell dels Cotoner: l'església conventual de Sant Joan, les línies cotoneras, el Gran Hospital i l'Escola de Medicina.

L'església conventual de Sant Joan

Armes de Nicolau Cotoner i d'Olesa, gran mestres de l'Orde de Sant Joan de Jerusalem al segle XVII. Catedral de Sant Joan de La Valletta, a l'illa de Malta.

La continuació de les reformes a l'església conventual, iniciades pel seu germà Rafel, va donar als Cotoner el mitjà per assegurar-lloc preminent en la història de l'Orde. Nicolau Cotoner no va reparar en mitjans per ornamentar amb tot luxe l'església de Sant Joan. Promou dos nous òrgans, fa portar de Flandes plom per protegir la volta que Mattia Preti decora, encarrega el baldaquí per al cobriment del Santíssim, regala un cubrealtar i dues terns amb les armes de Cotoner -un en memòria del seu germà i un altre per a la seva-, ofereix pagar tot el marbre de revestiment de les pilastres, inicia la singular pavimentació de marbre, refà en noguera les portes de l'església, dóna seient en nous bancs als grans creus, cobreix de plata els graons de l'altar, paga llums d'or i plata. Les armes dels Cotoner, campegen així en cada pilastra, al llarg de tota la volta, en gairebé tots els racons de l'església, signen el revestiment decoratiu de l'austera església conventual construïda al segle XVI. La planta de cotó és a Malta marca d'una època de progrés, del que s'ha anomenat el Renaixement de Malta.¹⁰ És estrany l'edifici en que no acrediti la liberalitat dels Cotoner. Pot trobar-se en la capella de Sant Antoni de l'església franciscana de la Valetta, a la gruta de Sant Pau, a l'església dels Jesuïtes, als balcons correguts del palau magistral, en canons i bastions, oa l'oratori del palau estival de Verdala on, flanquejant l'altar de la Verge, Preti va pintar a Sant Nicolau i a Sant Rafel.

La Cotonera

Rafel i Nicolau es van formar en l'Orde i van experimentar el risc de Malta com a avantguarda de la resistència. Tots dos van tenir curta full de serveis en combat naval, però suficient perquè se'ls reconegués el seu coratge. Van ser testimonis de la primerenca mort en combat del seu germà Miguel (n. 1610), també cavaller de Sant Joan, en 1630. Amb l'italià Carafa, successor de Nicolau, van ser els últims Grans Mestres que van conèixer el treball de la resistència i van haver governar en estat de màxima alerta. La voluntat de govern de Nicolau s'iniciarà amb una proposta colossal

per posar definitivament fi a la inseguretat de Malta. Per començar, a l'any de govern, imposa el màxim rigor en les galeres. L'Orde, en els primers anys de Rafel, seguia tenint motius per témer per la seguretat de Malta davant els turcs. A Europa se seguia amb gran expectació i alarma la resistència de la ciutat de Càndia a Creta, assetjada pels turcs des de 1648. El lloc es va empitjorar el 1666, quan davant la plaça es va concentrar una força de 80.000 homes que va posar l'ai al cor totes les nacions. Venecians, espanyols, toscans, alemanys, i francesos van ser compromentent-se en la seva defensa. Després de l'estiu de 1669, tot i haver resistit tots els assalts, als defensors de Càndia no els va quedar més alternativa que demanar la capitulació. Alguns mesos abans, l'Orde de Malta, tement el pitjor, va començar a preocupar-se per l'illa com a pròxima línia de resistència a la Mediterrània. El govern de l'Orde, després de l'experiència del setge per vint anys de Càndia, al cost de més de cent mil homes per part turca, va voler preparar l'illa per a una lluita similar. Es va fer venir al comte de Valperga, enginyer al servei del duc de Savoia, perquè donés el seu dictamen sobre les defenses de l'illa. Valperga va arribar a Malta a principis de 1670. Els punts febles que va observar en el Gran Port li van fer concebre un pla de dimensions descomunals. El Gran Mestre secundar el va projectar de Valperga, però va haver doblegar la resistència de molts cavallers que no creien possible el seu finançament. Ho va fer fent una important donació i el van secundar el cavaller Giovanni Ricasoli -en agraïment al qual es va donar el seu nom a un dels nous fortes-, i el Prior de Navarra Galdiano. El 28 d'agost de 1670 Nicolau Cotoner posa la primera pedra de la Cotonera. El finançament anaven a completar-impostos sobre els béns arrels de l'illa o sobre alguns superflus com licors, tabac i jocs de cartes.

La Sacra Infermeria

Rafel Cotoner a 1662 va posar la primera pedra de la nova Sacra Infermeria. En 1666 el seu germà va concloure l'obra, una sala de 153 metres de longitud, que va presumir d'ara endavant ser la major d'Europa. L'obra es va acompanyar de regulacions sanitàries modernes: aïllament d'infecciosos, prohibició de fumar, registre de pacients. El Gran Mestre, a més, va defensar davant de la Inquisició el dret a tractar malalts no catòlics, així com assumir la cura i el suport dels malalts de les galeres pontíficies. En 1667 es va manar al procurador de l'Orde a Mallorca que enviés els diners necessaris per fer els pavellons i, la fundació del Gran Prior Verí, es va carregar el cost de les cortines blanques.

L'Escola de Cirurgia i Anatomia de Malta

En 1676 Nicolau Cotoner funda i dota a càrrec la Càtedra d'Anatomia i Cirurgia a la Sacra Infermeria. En el seu testament estableix el pagament a perpetuïtat del lector de medicina. Va ser el fonament de la Facultat de Medicina creada el 1771 a la Universitat, erigida pel Gran Mestre Pinto dos anys abans. L'aportació de Cotoner als estudis de medicina més tard va ser emulada per un altre mallorquí. En 1794 el Baylío de Mallorca Nicolau Dezcallar Dameto, Gran Prior de Catalunya, va fundar una Càtedra de Dissecció i va reconstruir l'aula d'anatomia. Per cobrir la plaça va pagar els estudis de medicina a Florència de Giovanni Andreotti, el primer lector.¹¹

predecessor:
Rafel Cotoner

Gran mestre de l'Orde de Malta
1663 - 1680
successor:
Gregorio Carafa

Referències

Volver arriba? Orde de Malta - ref Grans Mestres

Volver arriba? Relatione di Malta vaig donar Monsignor Ranuzzi (sic), Inquisitore i Delegato Apostolico, 1668, fols. 371t,

401t, Fons Ottoboniane Latini, Biblioteca Apostòlica Vaticana. A copy of this document was kindly provided by Mr Michael Ellul. I subsequently found a copy in Reg. Actorum Civilium A 4, fols. 279-308, Inquisitor 's Archives, Mdina.

Volver arriba? La petjada Mallorquina a Malta

Volver arriba? Vertot, L'Abbe. The History of the Knights of Malta, London, 1728, Book 3, pp. 96-97.

Volver arriba? Wettinger G. & Fsadni M. Peter Caxaro 's Cantilena, Malta, pp. 5, 10., Bonamicus GF Laudes Cottoneriae, Lugduni, 1673.

Volver arriba? El front balear a la Mediterrània. Els Grans Mestres mallorquins REF. frey Nicolau Cotoner

Volver arriba? Federico LACROIX, Història de Malta i el Goig, Barcelona, 1840, a les pàgines 131 a 133

Volver arriba? Treballs realitzats en per Mattia Preti i Gregorio Carafa

Volver arriba? Antonio PAU ARRIAGA, L'Orde de Malta, un mil·lenni de fidelitat, Madrid, Premsa i Edicions Iberoamericanes, 1996, pp. 153 i 154

Volver arriba? Melita historica. 8 (1980) 1 (38-47) Sacra Infermeria

Volver arriba? Melita historica. 8 (1980) 1 (38-47) Escola de Cirurgia i Anatomia

Enllaços externs

Wikimedia Commons alberga una categoria multimèdia sobre Nicolau Cotoner i d'Olesa .

Coins of Grandmaster Nicolau Cotoner

Orde de Malta : Els 79 Grans Mestres

Notes and Queries - Ref. Nicolau Cotoner .

Història de Malta i el Goig - Ref. Maestrazgos dels dos Cotoner .

Gran Mestre de les Llengües d'Aragó i Navarra .

Memòria en què es manifesten els fets més gloriosos de l'ínclita, sacra i militar Orde de Sant Joan de Jerusalem .

Control d'autoritats

projectes Wikimedia

Dades: Q526376

Multimèdia: Nicolau Cottoner i d'Oleza (GM 61)

identificadors

WorldCat

VIAF : 88673375

ISNI : 0000 0000 6243 1165

BNE : XX1529435

CANTIC : a10823967

Diccionaris i enciclopèdies

DBE : url

repositoris digitals

Persée : 386.463

